

Sygnatura akt II AKa 125/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2023 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Jerzy Skorupka

Sędziowie: SA Wiesław Pędziwiatr

SA Maciej Skórniak /spr./

Protokolant: Katarzyna Szypuła

przy udziale Karoliny Rzeczyckiej prokuratora Prokuratury (...) we W.

po rozpoznaniu w dniach: 10 maja i 14 czerwca i 13 września 2023 r.

sprawy **V. S.**

oskarżonego z art. 148 § 2 pkt 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Opolu

z 8 grudnia 2022 r., sygn. akt III K 94/22

utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. K. kwotę 1680 zł, w tym VAT, tytułem wynagrodzenia z tytułu pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżycielce posiłkowej N. B.;

zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. S. G. (1) kwotę 1680 zł, w tym VAT, tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonego w postępowaniu odwoławczym;

zwalnia oskarżonego z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, poniesionymi wydatkami obciążając Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2

Sygnatura akt

II AKa 125/23

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 8 grudnia 2022 roku, w sprawie sygn. akt III K 94/22

Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

Granice zaskarżenia

Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

#

co do kary

co do winy

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

**Ustalenie faktów w związku z dowodami
przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy****Ustalenie faktów**

Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	V. S.	oskarżony nie był w Polsce karany sądownie	dane o karalności	922
2.1.1.2.	V. S.	Oskarżony pozostaje tymczasowo aresztowany w niniejszej sprawie od 23.04.2022 roku. Stara się przestrzegać porządku wewnętrznego i regulaminu. Zachowanie oskarżonego kształtuje się na umiarkowanym poziomie. Nie był karany dyscyplinarnie, ani nagradzany. Nie wykazuje skłonności agresywnych. Wykazuje krytyczny	opinia Zastępcy Dyrektora Aresztu Śledczego w O. z dnia 26.04.2023	948-949

		<p>stosunek do popełnionego czynu.</p> <p>Oskarżony jest rozwiedziony.</p> <p>Posiada dwoje dzieci w wieku 5 i 12 lat.</p>		
2.1.1.3.	V. S.	<p>Oskarżony nie jest upośledzony umysłowo. Jego sprawność intelektualna mieści się w obszarze normy. Posiada zdolność rozpoznania znaczenia norm społeczno - moralnych.</p> <p>W krytycznym czasie zachowanie oskarżonego zdeterminowane było subiektywną oceną sytuacji, której towarzyszyły negatywne emocje takie jak urazy, poczucie odrzucenia, zazdrości, zagrożenia dla własnej samooceny. Spożyty alkohol dodatkowo obniżał jego zdolności przystosowawcze oraz mechanizmy kontroli emocji i zachowania, sprzyjał wyzwaniu zachowań agresywnych.</p> <p>W opinii biegłej, dostępne materiały, badania psychologiczne oraz analiza cech</p>	<p>opinia biegłego psychologa M. J. z dnia 25.08.2023r.</p>	995-1007

		<p>osobowości oskarżonego, nie wskazują, aby jego agresywne zachowania się wobec pokrzywdzonej miało charakter gwałtownego wyładowania silnych, negatywnych emocji, wywołanych nagłym nieoczekiwanym czynnikiem sytuacyjnym. Zachowanie oskarżonego wynikało z cech jego osobowości. Niewątpliwie zdarzeniu towarzyszyły negatywne emocje, ale nie osiągały one cech silnego wzburzenia. Zachowanie oskarżonego było zborne, zorganizowane, modyfikowane, nie świadczyło o zerwaniu przez oskarżonego kontaktu z rzeczywistością.</p>		
Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.	V. S.	Oskarżony w lata 2001-2018 był	wyciąg z karty medycznej chorego	1010-1011

		<p>psychiatrycznie leczony ambulatoryjnie z rozpoznaniem upośledzenia umysłowego. Przyjmował leki.</p> <p>Rozpoczęcie leczenia miało mieć miejsce w związku ze stawiennictwem przed Wojskową Komisją Lekarską w Ukrainie.</p>	ambulatoryjnego (szpitalnego)	
zaświadczenie nr 296 z dnia 16.08.2023r.	1013-1014			

Ocena dowodów

Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
2.1.1.1	dane o karalności	dowód o charakterze dokumentu urzędowego
2.1.1.2	opinia Zastępcy Dyrektora Aresztu Śledczego w O. z dnia 26.04.2023	Opinia została sporządzona przez uprawniony podmiot. Zawiera zasadnicze informacje odnośnie sytuacji oskarżonego i jego zachowania w warunkach pozbawienia wolności. Zachowanie osadzonego zostało ocenione jako poprawne.
2.1.1.3	opinia biegłego psychologa M. J. z dnia 25.08.2023r.	Opinia biegłej została sporządzona zgodnie z zakresem zlecenia oraz przedstawiona w sposób zwięzły,

		<p>konkretny oraz z powołaniem się na fachową wiedzę z zakresu psychologii. Opinia w sposób jednoznaczny odnosi się do zasadniczych kwestii takich jak: ocena osobowości pokrzywdzonego, czynników, które miały wpływ na motywację i zachowanie się oskarżonego.</p> <p>Biegła przede wszystkim dokonała analizy cech osobowości oskarżonego oraz uwarunkowań sytuacyjnych, które towarzyszyły działaniu oskarżonego. Jednocześnie wykluczyła, aby działaniu oskarżonego towarzyszył afekt fizjologiczny tj. stan silnego wzburzenia usprawiedliwiony okolicznościami. Biegła wskazała na istotne cechy osobowości, tam upatrując etymologię przypisanego agresywnego zachowania. W tym zakresie jednak, z uwagi na kierunek apelacji, Sąd Apelacyjny nie jest upoważniony do dokonywania ustaleń faktycznych (art. 434 § 1 k.p.k.).</p> <p>Treść opinii, jak i zwłaszcza wyprowadzone przez biegłą wnioski, nie budzą wątpliwości, co do ich zawodowej rzetelności i logicznej poprawności.</p>
--	--	--

<p><i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>		
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>
<p>2.1.1.4</p>	<p>wyciąg z karty medycznej chorego ambulatoryjnego (szpitalnego)</p>	<p>Złożona przez obrońcę oskarżonego ukraińska dokumentacja medyczna budzi zasadnicze wątpliwości co</p>

		<p>do jej autentyczności oraz wiarygodności wskazanych tam faktów oraz dokonanych ustaleń i tak:</p> <ul style="list-style-type: none"> - jest to dokumentacja pozyskana przez nieustaloną osobę, już po popełnieniu czynu, w czasie pobytu oskarżonego w Areszcie Śledczym; - fragmentaryczna i ogólnikowa w zakresie stwierdzonego tam rozpoznania oraz faktu leczenia; - rozpoznanie upośledzenia umysłowego nie powinno skutkować leczeniem psychiatrycznym i stałym podawaniem leków; - oskarżony przesłuchiwany w toku całego postępowania (k. 139 i k. 808) oraz w wywiadzie udzielonym psychiatrom (k. 427-432) oraz psychologowi M. J. (995-1006) zaprzeczył, aby był leczony psychiatrycznie. <p>Zasadnicze dla oceny cech osobowości oskarżonego oraz jego poczytalności pozostają opinie przeprowadzone w toku niniejszego postępowania i ich wnioski tj. opinia biegłych lekarzy psychiatrów oraz opinia biegłego psychologa, które w sposób jednoznaczny wykluczają upośledzenie umysłowe oskarżonego jak i chorobowe zaburzenia psychiczne.</p>
zaświadczenie nr 296 z dnia 16.08.2023 r.	jak wyżej.	

<p>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	

<p>3.1.</p>	<p>Apelację od wyroku złożyła obrońca z urzędu oskarżonego adw. S. G. (2) zaskarżając orzeczenie w części dotyczącej orzeczenia o karze oraz o środku kompensacyjnym, zarzucając:</p> <p>wymierzenie oskarżonemu rażąco niewspółmiernej kary 25 lat pozbawienia wolności wbrew dyrektywom wyrażonym w art. 53 k.k., poprzez nieuwzględnienie wszystkich okoliczności mających znaczenie przy wymierzaniu kary, a w szczególności: konsekwentnego przyznawania się oskarżonego do popełnienia czynu w toku całego postępowania karnego, szczerego wyrażenia żalu i skruchy, przeproszenia rodziny pokrzywdzonej, dokonania czynu pod wpływem nagłego zamiaru oraz dotychczasowej niekaralności, a także nieuwzględnienia przez Sąd I instancji właściwości oraz warunków osobistych oskarżonego, sposobu życia przed popełnieniem czynu zabronionego jak i zachowania po popełnieniu przestępstwa, w tym przede wszystkim współpracy z organami procesowymi, wyrażającej się w złożeniu wyjaśnieni wzajemnie korespondujących z pozostałym materiałem dowodowym, w ramach których oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, co winno mieć wpływ na wymierzenie względem oskarżonego kary w dolnej granicy ustawowego zagrożenia, a tymczasem kwestie te zostały w zupełności pominięte przez sąd rozpoznający sprawę.</p> <p>błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść, poprzez przyjęcie, iż rozmiar krzywdy doznanej przez oskarżycielkę</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
-------------	---	---

	<p>posiłkową N. B. uzasadnia zasądzenie zadośćuczynienia w kwocie 150.000 zł, mimo braku dokonania stosownych ustaleń faktycznych oraz braku przeprowadzenia oceny prawnej, a także braku ustalenia stopnia krzywdy pokrzywdzonej, co uniemożliwia weryfikację prawidłowości wydanego rozstrzygnięcia.</p> <p>błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść, poprzez przyjęcie, iż oskarżony ma możliwości finansowe aby wypłacić zadośćuczynienie na rzecz oskarżycielki posiłkowej w kwocie 150.000 zł, podczas gdy oskarżony pozostaje w izolacji więziennej, a więc nie ma możliwości zarobkowania, a co więcej nie posiada żadnego majątku, który mógłby chociaż w części pokryć kwotę zadośćuczynienia, nadto ma na utrzymaniu dwójkę małoletnich dzieci, a których to okoliczności nie uwzględnił Sąd I instancji.</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Apelacja obrońcy w całości nie zasługuje na uwzględnienie.</p> <p>Ad. 1)</p> <p>Skarżący nie kwestionując ustaleń faktycznych, podnosi zarzut rażącej niewspółmierności kary 25 lat pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu za przypisaną mu zbrodnię zabójstwa. Trzeba tu już na wstępie wskazać, że skuteczność tego zarzutu wymaga wykazania, że wymierzona przez Sąd I instancji kara odbiega od tej, jaka winna</p>		

zostać oskarżonemu wymierzona w wyniku prawidłowego zastosowania dyrektyw wymiaru kary przewidzianych w art. 53 k.k. oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo (tak: wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 19 grudnia 2018 r., w sprawie II AKa 248/18, LEX nr 2613654). Nie jest to jednak przesłanka wystarczająca. Owa rozbieżność między karą wymierzoną a karą właściwą (sprawiedliwą) musi mieć charakter zasadniczy, nieakceptowalny z uwagi na sprawiedliwość wyroku. „Sąd pierwszej instancji ma ustawowo zagwarantowaną swobodę w ferowaniu wyroku, w tym kształtowania wymiaru kary w granicach zakreślonych ustawą. Rolą zaś sądu odwoławczego w tym zakresie jest kontrola, czy granice swobodnego uznania sędziowskiego, stanowiącego zasadę sądowego wymiaru kary nie zostały przekroczone w rozmiarach niedających się zaakceptować. Sąd odwoławczy może oczywiście zmienić wymiar, czy też rodzaj orzeczonej wobec sprawcy kary, ale jedynie wówczas gdy stwierdzi, że kara orzeczona przez sąd pierwszej instancji jest "rażąco niewspółmierna" (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 2020 roku, w sprawie sygn. akt V KK 676/19, LEX nr 3119632).

Mają na uwadze te uwarunkowania doktrynalne należy wskazać na prawidłowe ustalenia i oceny Sądu Okręgowego w zakresie właściwości i warunków osobistych oskarżonego oraz jego stopnia zawinienia, które to okoliczności mają zasadnicze znaczenie dla karnoprawnej oceny czynu oskarżonego.

Wydana w postępowaniu przygotowawczym opinia sądowo-psychiatryczna (k. 427-432) jest jasna, pełna, niesprzeczna wewnętrznie, a jej wnioski stanowcze oraz przekonujące. Jednocześnie wniosek co do tego, że oskarżony nie jest upośledzony umysłowo, zawarty został także w opinii biegłej psycholog M. J. (k. 995-1007). Takie wnioski należy także wyprowadzać z opinii z pobytu oskarżonego w Areszcie Śledczym w O.. Półtoraroczny pobyt oskarżonego w placówce musiałby ujawnić jego zaburzenia funkcjonowania będące wynikiem niedorozwoju umysłowego lub choroby. Tak się jednak nie stało. Sąd złożone w końcowej fazie rozprawy odwoławczej dokumenty ukraińskie, które miałyby wskazywać na leczenie oskarżonego należy oceniać krytycznie, jako niedające podstaw do kwestionowania obiektywnych i naukowych ustaleń biegłych lekarzy i psychologa.

Nie ujawniły się więc istotne okoliczności, zwłaszcza takie, które pominąłby Sąd I instancji, skutkującymi niższym stopniem zawinienia, bądź też istotnymi właściwościami osobowościami oskarżonego, mającymi wpływać na ocenę społecznej szkodliwości jego czynu.

Sąd Apelacyjny przeprowadził w postępowaniu odwoławczym dowód z opinii psychologa, przede wszystkim badając kwestię procesu motywacyjnego oskarżonego oraz uwarunkowania psychicznego jego czynu. Sąd Okręgowy w uzasadnieniu wyroku w szerokim zakresie ocenił okoliczności sprawy, eliminując silne wzburzenie usprawiedliwione okolicznościami

jako czynnik rodzący zamiar po stronie oskarżonego. Wnioski Sądu meriti, potwierdzone w całości wnioskami opinii biegłego, były jednak formułowane bez badania osobowości oskarżonego oraz bez – wymagającej wiadomości specjalnych – oceny procesów psychologicznych zachodzących u oskarżonego. Biegła psycholog w sposób jednoznaczny wskazała, że to cechy osobowości oskarżonego, a nie zewnętrzny bodziec o ekstremalnym charakterze, były powodem podjęcia zamiaru i dokonania zabójstwa przez oskarżonego. Trzeba w tym miejscu wskazać, że oskarżony, który zna i rozumie normy zachowania, dopuścił się czynu mając już istotne doświadczenie życiowe także w sferze kontaktów osobistych. Nie tylko jest mężczyzną blisko 40 letnim. Miał za sobą doświadczenie małżeństwa, które się rozpadło. Mimo chęci, jego relacja z N. F., nie była długotrwała oraz harmonijna. Oskarżony nie mógł być zaskoczony tym, że pokrzywdzona nie chce wznowić z nim związku. Wiedział przecież, że ta spotyka się z innym mężczyzną. Sytuacja w jakiej się znalazł nie była więc w jego życiu szczególnie trudną. Na pewno nie usprawiedliwiała żadnej agresji. W konsekwencji, wbrew twierdzeniom skarżącego, nastawienie psychiczne i motywacją jest okolicznością zdecydowanie obciążającą oskarżonego.

Sąd Okręgowy przyjmuje, że oskarżony działał pod wpływem zazdrości, a zamiar zrodził się u niego w reakcji na odrzucenie. Był to faktycznie zamiar nagły, nie planowany wcześniej. Jednakże, a co szeroko omawia Sąd Okręgowy, oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim pozbawienia życia oraz w sposób brutalny, wybierając

sposób ataku, który faktycznie przesądzał o spowodowaniu natychmiastowej śmierci. Trudno się w tym zakresie dopatrywać okoliczności łagodzących. Postać zamiaru oraz sposób działania przesądza o zdecydowanie wysokim stopniu społecznej szkodliwości czynu i konieczności adekwatnego ukarania.

W końcu skarżący podnosi jako okoliczność wpływającą na obniżenie wymiaru kary sposób życia oskarżonego przed popełnieniem czynu oraz jego zachowanie się po jego popełnieniu. Także i w tym zakresie argumenty apelacji nie przekonują. Oskarżony wprawdzie nie był dotychczas karany sędownie w Polsce, ale to należy traktować jako normę. Brak jest też jakichkolwiek innych ważnych okoliczności. Oskarżony w Polsce pracował z przerwami. Wobec pokrzywdzonej już w przeszłości był agresywny. Prowadził nieustabilizowane życie. W czasie samego czynu był w stanie nietrzeźwości oraz po zażyciu środka odurzającego (marihuany). Z kolei po czynie, jego przyznanie się do sprawstwa nie wpływa istotnie na proces dowodzenia jego winy. Dopuścił się on czynu w obecności świadków oraz został ujęty bezpośrednio po zdarzeniu. Oskarżony natomiast wbrew stanowisku apelującego, zaprzeczał, aby zamierzał pozbawić życia pokrzywdzoną. Twierdził, że zamierzał ją jedynie nastraszyć. To zaś stoi w jednoznacznej sprzeczności z ustalonym sposobem działania, gdzie rany klute, a zwłaszcza rana cięta szyi, były bardzo rozległe. W końcu oskarżony wyraził skruchę w procesie i przeprosił za swój czyn. Ta okoliczność musi być odnotowana.

Jednakże nie może też ujść uwadze, że gesty te mogą wynikać z oceny własnej sytuacji przez oskarżonego i mogą być podyktowane chęcią uzyskania złagodzenia kary. Na taką intencjonalną postawę oskarżonego może wskazywać, nie tylko treść opinii biegłego psychologa, ale też treść pozostałych zarzutów apelacji, zakładając, że były one wynikiem intencji samego oskarżonego. Kwestionuje się tam kwotę zasądzoną na rzecz matki pokrzywdzonej zadośćuczynienia jako za wysoką. To karze przypuszczać, że stanowisko oskarżonego o żalu i skrupsze, ogranicza się jedynie do deklaracji, bez faktycznej chęci przyjęcia na siebie konsekwencji, także tych rekompensacyjnych.

Wbrew zarzutowi apelacji orzeczona wobec oskarżonego kara 25 lat pozbawienia wolności nie razi niewspółmierną surowością. Oskarżony dopuścił się czynu bez racjonalnego powodu, w sposób bezwzględny, nie dając praktycznie szansy na ucieczkę lub obronę, w obecności innych osób oraz w sposób, który musiał natychmiast doprowadzić do śmierci pokrzywdzonej. Zaatakowanie dobra chronionego przez typ czynu zabronionego jest warunkiem karalności, samo w sobie nie wpływa na większą społeczną szkodliwość. Jednocześnie trafnie wskazuje Sąd Okręgowy, że oskarżony pozbawił życia młodą kobietę, lekceważąc jej osobistą wolność wyboru sposobu życia, ale też lekceważąc zasadnicze zasady współżycia społecznego. Ważkie jest również to, że oskarżony pozbawił życia młodą kobietę, która miała plany i perspektywy życiowe. W Polsce próbował odnaleźć dla siebie lepszą przyszłość zawodową i

osobistą. Jej śmierć wiąże się też z ogromnym cierpieniem dla bliskich - matki, rodzeństwa, którzy nie tylko dotkliwie odczuwają stratę teraz, ale na pewno będą odczuwać tę stratę już zawsze.

Trzeba więc akceptować stanowisko Sądu Okręgowego, który nie dopatrywał się okoliczności umniejszających winę. Sąd miał również na uwadze prawidłowo ocenione względy na prewencję generalną w jej ujęciu pozytywnym.

Wszystkie te okoliczności mogły, bez narażania się na dowolność, przekonać Sąd I instancji o konieczności orzeczenia kary o charakterze nadzwyczajnym eliminacyjnym – 25 lat pozbawienia wolności.

Ad. 2) i 3)

Sąd Okręgowy orzekając od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonej zadośćuczynienia wskazał, że kwota 150.000 złotych to kwota symboliczna. Tak też ten wymiar zadośćuczynienia traktuje Sąd Apelacyjny. Wielki rozmiar cierpienia jakie zadał oskarżonym bliskim jest tak duży, że jego próba adekwatnego rekompensowania wymagałaby orzeczenia kwot wielokrotnie wyższych niż orzeczone. Trzeba się tu odwołać do kwot zadośćuczynienia w różnego rodzaju sprawach, gdzie dochodzi do uszkodzenia ciała lub spowodowania śmierci. Wycena ludzkiego życia podąża za poglądem, że życie ludzkie jest bezcenną, najwyższą wartością, która wymaga ochrony prawnej i faktycznej. Nie ulega więc wątpliwości, że orzeczone kwota zadośćuczynienia nie tylko nie jest nadmiernie wysoka (nieadekwatna), ale została orzeczone poniżej kwoty

należnej z tego tytułu i ma w istocie charakter nawiązki z art. 46 § 2 k.k.

Nie zasługuje na akceptację także zarzut odnośnie potrzeby miarkowania kwoty zadośćuczynienia (pkt 3). Wśród kryteriów, które należy brać pod uwagę przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia, nie można dopatrywać się okoliczności związanych z możliwościami zarobkowymi oskarżonego i jego stanem majątkowym, bowiem okoliczności te nie wpływają na rozmiar wyrządzonej krzywdy ani na stopień winy sprawcy (tak też: Sąd Apelacyjny w Warszawie, wyrok z dnia 28 lutego 2023 r., w sprawie sygn. akt II AKa 422/22, LEX nr 3523112). Podobne stanowisko zajmuje też Sąd Najwyższy w wyroku z 18 lipca 2023 roku (I KK 506/22): „Wpływu na wysokość zadośćuczynienia nie mają możliwości finansowe skazanego - instytucja miarkowania zadośćuczynienia z art. 440 k.c. ma tu co najwyżej ograniczone zastosowanie wobec faktu popełnienia przestępstwa, a więc czynu z istoty swej o nieznikomym stopniu szkodliwości społecznej. Trudno zatem przyjąć z reguły, że zasady współżycia społecznego mogłyby wymagać ograniczenia wysokości zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Decydować zatem o tej wysokości powinna skala cierpień i dolegliwości doznanych przez pokrzywdzonego, a więc ocena skali krzywdy, której doznał (LEX nr 3586094).

Wniosek

Skarżący wniósł o:

zasadny

<p>- zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu V. S. kary pozbawienia wolności w dolnej granicy ustawowego zagrożenia;</p> <p>- zmianę wysokości zasądzonego zadośćuczynienia przez jego znaczne obniżenie, stosownie do ustaleń dowodowych;</p> <p>- zasądzenie na rzecz obrońcy od Skarbu Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu, albowiem koszty te nie zostały uregulowane ani w całości ani w części.</p>	<p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wykazana wyżej niezasadność zarzutów apelacji musiała skutkować nie podzieleniem wniosków tego środka zaskarżenia.</p>		

<p>OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	<p>PODLEGAJĄCE</p>
<p>4.1.</p>	<p>Nie stwierdzono występowania okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu określonych w art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k., art. 455 k.p.k.</p>
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>

Co do winy i kary (pkt I wyroku).	
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy	
<p>Wyrok utrzymano w mocy wobec niestwierdzenia w toku kontroli odwoławczej:</p> <ul style="list-style-type: none"> - istnienia bezwzględnych powodów odwoławczych z art. 439 § 1 k.p.k., - tego, że utrzymanie w mocy wyroku skutkowałoby rażąco niesprawiedliwością orzeczenia (art. 440 k.p.k.), - błędnej kwalifikacji prawnej czynu (art. 455 k.p.k.) - a także stwierdzenia z powodów opisanych w sekcji 3. nietrafności podniesionych w obu apelacjach zarzutów (art. 438 pkt 3 i 4 k.p.k.). 	
Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiąże o powodach zmiany	

Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
5.3.1.1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia	
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia	

5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Związłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Związłe o powodach uchylenia		
Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Ustanowiony z urzędu pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej N. B. adw. A. K. uczestniczyła we wszystkich rozprawach odwoławczych, złożyła oświadczenie o tym, że koszty pomocy prawnej z urzędu w tym postępowaniu nie zostały uiszczone, dlatego na podstawie art. 29 ust. 1 prawa o adwokaturze i § 11 ust. 2 pkt 5 oraz § 17 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800 z dnia 2015.11.05) zasądzono na jej rzecz 1680 zł (1200 zł oraz 480 zł z uwagi na kolejne terminy rozprawy) tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżycielce posiłkowej w postępowaniu odwoławczym, w tym Vat.

III.	<p>Obrońca z urzędu oskarżonego adw. S. G. (2) uczestniczyła w rozprawach odwoławczych, złożyła oświadczenie o tym, że koszty obrony z urzędu w tym postępowaniu nie zostały uiszczone, dlatego na podstawie art. 29 ust. 1 prawa o adwokaturze i § 11 ust. 2 pkt 5 i § 17 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800 z dnia 2015.11.05) zasądzono na jej rzecz 1680 zł (1200 zł oraz 480 zł z uwagi na kolejne terminy rozprawy) tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym, w tym Vat.</p>
IV.	<p>Orzekając o nieuwzględnieniu wniesionego przez oskarżonego środka odwoławczego, na podstawie art 634 k.p.k. oraz art. 627 k.p.k., oskarżony winien ponieść koszty postępowania odwoławczego w całości. Sytuacja majątkowa oskarżonego, który nie ma stałych dochodów oraz majątku w kraju, a jednocześnie obciążony został obowiązkiem zapłaty zadośćuczynienia na rzecz pokrzywdzonej, uzasadnia warunki do zwolnienia go od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze (art. 624 § 1 k.p.k.).</p>

PODPIS

SSA Wiesław Pędziwiatr SSA Jerzy Skorupka SSA Maciej Skórniak

Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego V. S. adw. S. G. (2)	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wymiar kary oraz orzeczenie o środku kompensacyjnym.	

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana